

DANKBAAR AANDENKEN AAN

DE HEER

André Richard VINCKE

**zoon van wijlen Kamiel en Odille
VINCKE - VAN DAMME**

geboren te Sint-Maria-Lierde op 4 december 1924
en overleden in het A.Z. Sint-Elisabeth te

Zottegem op 30 augustus 1999,
gesterkt door het sacrament
van de ziekenzalving.

**Schatbewaarder Sportclub
Sint-Kornelisvrienden.**

De families VINCKE - VAN DAMME
danken U voor uw medeleven en gebed.

Namis op zondag 26 september 1999 om 11 uur
in de parochiekerk te Lierde.

Rouw. Fun. & Drukw. B.V.B.A. RAOUL, Brakel.

André was de jongste van zeven, thuis gebleven op de boerderij van vader op zoon. Hij hield van de natuur. Hij zag het gaan en komen van de vier seizoenen, kende de wetten van het akkerland, zorgde voor de dieren, hield van de mensen. Zo leefde hij menswaardig en gelukkig op Kakebeke, waar mensen elkaar het geluk gunnen, de zon zien schijnen in elkaars woning, zorg dragen voor de ander als familie en vrienden onder elkaar. Dat is niet je geringste bijdrage aan een vreedzamere wereld.

Heeft André van huis uit zijn sociale aanleg meegekregen? Hij was zeer graag bij mensen, sinds 43 jaar een trouwe Kornelisvriend. De vrienden spreken met lof over hun sportieve schatbewaarder. Ware Kornelisvrienden geven graag applaus aan mensen van het goede sociaal contact. André is ook de grootoom van toprenner Peter en volgde graag zijn koersen, zoveel keren als hij kon. Het was zijn favoriete hobby die hem veel gelukkige momenten gaf, vreugde in het leven. Er zijn nog veel schone dagen voor wie genieten kan, wist André. Hij was een dankbaar man voor het mooie dat kon, dankbaar tot in de dagen van ziekte, omdat familie, goede burens en vrienden genegen en met goede zorgen hem omringden. Liefde en dankbaarheid in dagen van je doorleefde sterfelijheid zijn van eeuwige waarde.

Het is nu stil op Kakebeke, als na een regenbui. Wie zoekt je? André is niet hier. Hij is weg. Vraag het zijn familie en vrienden: zij vertellen over hem. Hij dankt je dat je naar hem vraagt. Zo ontruk je hem hem aan de vergetelheid. En wie niet vergeten wordt, sterft niet de tweede dood. Zeg aan zijn vrienden dat - voor zover het aan hem lag - dat hij heeft gedaan wat hij doen kon. Gezegend de mens die hij geweest is. Gezegend de eenvoud en de goedheid. De rest is stilte en gemis. Een eeuwigheid.